

El llenguatge

Resoldre

18/III/1978

Tot potser no, però gairebé tot es pot dir de dues o més maneres diferents. Tractant-se d'expressar accion o processos, en què cal, per tant, recórrer a verbs, veiem que, efectivament, molt sovint, en tenim més d'un amb significats equivalents, si més no, pel que fa a aquell cas concret d'aplicació. Es quan es pot triar. Però el que en realitat s'esdevé amb prou freqüència és que n'hi ha molts que no trien. Estan disposats, si hom es mostra reticent envers la solució per la qual han optat, a aduir el seu dret a la tria, a l'elecció, però de fet no l'han exercit, talment com els votants que dipositen a l'urna la primera papereta que els ha fet a mans un agent electoral.

Com que podem triar, com que podem escollir entre resoldre i solucionar, ens decanem decididament per resoldre. Podent recórrer a un verb del segon grup en perfecte estat de funcionament, qualsevol en tria un del primer grup, cada cop més nombros i atapeït de formes noves i banals, procedents de tots els camps de la tecnologia i obtinguts per tots els mitjans de la formació de mots, i amb l'ajuda forçada de tots els sufixos de derivació —o sense l'ajuda de cap. I ens sembla evident que qui es decanta per solucionar i —tot ignorant resoldre— hi recorre sistemàticament, és que no ha exercit la facultat d'escollir que se li oferia. Resoldre té un camp de significació —i d'aplicació— més extens que no pas solucionar. Podem dir, per exemple, El seu desengany es resolia en una actitud irònica. Havent ja disposat de resoldre, l'existència —la disponibilitat— de solucionar se'n revela aleshores molt útil —ens resol un problema d'expressió sense repeticions ingrates.

Un tercer element ha fet, recentment, irrupció en aquest petit esquema que hem exposat: el verb solventar. Considerat tradicionalment com un barbarisme, Moll sembla donar-hi ara bel·ligerància, en el seu Diccionari castellà-català. Però fins i tot en el cas que hom l'admetés, si l'ús sistemàtic de solucionar en lloc de resoldre ja ens sembla poc recomanable, més ens voldríem d'una preferència excessiva per solventar —tal com n'hi ha molts que ja manifesten.

Albert Jané